

Liber

ne corpis apparuerit: nisi cū p̄tinētia lectiōis aliqua pbabilia circūponit indicia. Ip̄a em̄ natura vel suba vel essētia vel quolibet alio noīe appellandū ē idīpm̄ qđ de^o est: qđcđ illud ē corpali ter videri nō pōt. Per subiectā dō creaturā: nō solū filiū vel sp̄m̄ sanctū: sed etiā p̄rem corpali specie siue similitudie mortali^o sensibus significatiōe suidare potuit: se credendū est. Que cū ita sint: ne imoderatius p̄grediat̄ secūdi hui^o voluminis longitudo: ea que restant in p̄sequētib^o videam^o.

Explicit liber secūsus.

Incipiūt capitula libri tertij.

- i Utrū cū de^o hoīb^o visus ē: ip̄e passum p̄tā creature specie apparuerit an vero angeli ex p̄sona ipsius sint locuti.
 - ii De mutationib^o creature: siue p̄suetudinarijs: siue insolitis que nō sunt extra potestatem ac potentiā creatoris.
 - iii Exēplū quo oñdit̄ oēs cās actionū rōnabiliū a sūma dei voluntate descēdere.
 - iiii De puidētia dei qua subiectioni sc̄tōz p̄sident angelozum.
 - v De opedei oīs creatura admistrā: q̄ et mira m̄ta ordini p̄suetudinis inserūt.
 - vi De de^o oēm creaturā corpālē animare cognoscī in v̄teris matrū.
 - vii De miraculis que magicis artib^o fiūt.
 - viii Quicqđ angeli trāsgressores mali faciūt: nō ip̄is seruiunt ad nutū creature corpales: sed deo a quo dat̄ p̄tās.
 - ix De causis originalib^o creaturaz corpālū quas mundo creator inseruit.
 - x De significatiōib^o que ad manifestandā voluntatē dei: siue p̄ angelos: siue p̄ homines ministrant.
 - xi Essentiā trinitatis nunq̄ oculis apparuisse mortaliū: sed p̄ subiectā sibi creaturā significasse que voluit.
- Incipit proemiū in tertij libri.
- Redant q̄ volūt: malle me legendo c̄ q̄ legenda dictando laborare. Qui aut̄ hoc nolunt credere expiri dō et p̄fit̄ et volūt: dēt̄q̄ legēdo vel meis inq̄sitiōibus r̄sideat̄: vel interrogatiōib^o alioz: q̄s p̄ mea p̄sona quā inseruio xp̄i gero: et p̄ studio quo fidē n̄am aduersuz errorē carnaliuz et aialiū hoīm muniri inardesco: necesse est me pati: et videant q̄ facile ab isto labore me tēperē: et q̄to etiā gaudio stilū possim habere feriatū. q̄ si ea que legim^o de his reb^o sufficienter edita in latino sermone: aut nō sūt: aut nō inueniunt̄: aut certe difficile a nob̄ in-

ueniri queūt. Brece aut̄ lingue nō sit nob̄ tā tus habit^o: vt taliū rez libus legēdis et intelligēdis v̄llo mō repiamur idonei: quo genere l̄faz ex his que nobis pauca interpretata sunt: nō dubito cūcta que vtiliter q̄rere possumus p̄tineri. Fratrib^o aut̄ nō valeā resistere iure: quo eis seru^o factus sum: flagitātib^o vt eoz in xp̄o laudabilib^o studijs: lingua ac stilo meo: quas biga i me caritas agitat: maxime seruia: egoq̄ ip̄e multa que nesciebam scribēdo me didicisse p̄stear: nō debet biclaboz me^o cuiq̄ pigro: aut multū docto videri sup̄fluus: cū multis impigris multisq̄ indoctis: inter quos etiā mihi nō parua ex p̄te sit necessari^o. Ex his igit̄ que ab alijs de hac re scripta iā legim^o: plurimū am̄niculati et adiuti: ea que d̄ trinitate: vno sūmo sūmeq̄ bono deo pie queri et differi posse arbitroz: ip̄o exhortate querēda atq̄ adiuuante differēda suscepi: vt si alia nō sunt h̄mōi scripta: sit qđ habeam^o: et legāt qui voluerint et valuerint: Si aut̄ iā sunt: tāto facilius aliqua inueniant̄ quanto talia plura eē potuerint. Sane cū in omnibus l̄ris meis: nō solū piū lectorē: s̄ etiaz libez correctorē desiderē: multo maxie i his vbi ip̄a magnitudo questiōis: v̄tinā tā mltos inuētozes h̄re posset: q̄ mltos p̄radicozes habet. Verūtāme sicut lectorē meū nolo mihi eē de ditū: ita correctorē nolo sibi. Ille me nō amet amplius q̄ catholicā fidē: ille se non amet amplius q̄ catholicā veritatē. Sicut ille dico: Noli meis l̄ris quasi scripturis canonicis inseruire: s̄ in illis et qđ nō credebas cū inueneris incunctatē crede: in istis aut̄ qđ certū nō habebas: nisi certū intellexeris: noli firme t̄tinere. Ita illi dico: Noli meas litteras ex tua opinione v̄ p̄tentione: s̄ ex diuina lectiōe vel incōcussa rōne corrigere. Si qđ in eis veri cōprehēderis existēdo nō ē meū: at intelligēdo et amādo et tuum sit et meū. Si qđ aut̄ falsi cōuiceris errādo: fuerit meū: sed iā cauēdo nec tuū sit nec meū. Hinc itaq̄ tertius hic liber sumat exordiū: quousq̄ secundus puenerat. Lū em̄ ad id ventum esset: vt vellem^o oñdere: nō ideo minorē patre filium q̄ ille misit: hic missus ē: nec iō minorē v̄troq̄ sp̄m̄ sc̄m̄: q̄ et ab illo. et ab illo missus in euāgelio legi: suscepim^o h̄ q̄rere: cū illuc missus sit filius vbi erat: q̄ in hunc mundū venit: et in hoc mūdo erat: cū illuc etiā sp̄s sanct^o vbi ip̄e erat: q̄m̄ sp̄s d̄ni repleuit orbē terrarū: et hoc qđ cōtinet om̄ia sciētiam habet vocis. Utrū p̄pterea missus sit d̄ns: q̄ ex occulto i carne natus ē: et de sinu p̄ris ad oculos hoīm

Dis.

Utrū cū

sumpta crea

gelii experit

1. Th. 1.

Job. 1.

Sap. 1.